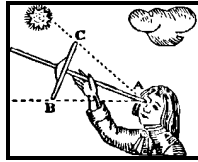

Till Stadsdelsdirektör Bitte Davidsson

navigare necesse est
fast leva är bättre

Hej Bitte!

Se det här som ett avslut eller avsked. För nu är allt över. Från och med gårdagens nämndsammanträde är det punkt med allt. Jag har gjort mitt. En del blev bra och annat blev dåligt. Fast jag har gjort mitt bästa och gjort vad jag förmått av det jag trott vara bäst. Ofta har jag varit till omak ibland till glädje. Jag har aldrig sökt den lätta vägen och därför har jag många gånger snubblat. Ibland har det gjort ont, ohyggligt ont. Till glädjeämnena hör mitt gudbarn, rester från skinnskalletiden.

Naturligtvis skall du ha blommor. Du får tre rosor, inte som en kärlekshandling, utan som en vänskaps-gåva. Det är du värd. Du har i alla fall alltid varit renhårig mot den före detta politiker som genomlevt det mest äventyrliga liv man skådat i de fina salongerna.

Även om jag i eftertankens kranka blekhet nog tänker att jag borde ha lyssnat på rösterna som uppmanade mig att inte vara för engagerad, så kunde det inte ha blivit annorlunda. Den eld som förr brann är nu bara en pyrande askhög som med försiktighet måste rakas samman till en liten hög och puttats längst in i spisen för att inte helt slockna. Kanske kan ny ved så småningom insamlas och en ny eld fås att brinna. Men inte i detta nuet och inte här, på denna plats.

Jag bifogar med rosorna två dokument för kännedom. För nu är vägs ände nådd.

Fredagen den 25 oktober 2002

MAX HOBSTIG

Jag avslutar med några ord jag skrev när jag jobbade med Stockholms alla skinnskallar. Alla berörda lovprisade mig och min kompanjon Stefan för våra insatser. Fast vi var jävligt ensamma då det blåste iskalla vindar. Och det gjorde det ofta!

- - -

Jag har arbetat och slitit och ofta vakat, jag har svultit och törstat och ofta fastat, jag har frusit och varit utan kläder. Till allt annat kommer det som trycker mig varje dag: mina bekymmer för min församling. Ingen är svag utan att jag blir svag. Ingen kommer på fall utan att jag prövas som i eld. Jag förmår inte ensam bära hela detta folk, ty det blir mig för tungt.

Den tredje dagen av min djupaste förtvivlan öppnades himmelen, och jag såg en syn från Gud. Och den röst jag hörde var len som en tackas killing, men ändå som en dånande stormvind. "Där vill jag då stiga ned och tala med dig, och jag vill ta av den ande som är över dig och låta komma över dem. Sedan skall de bistå dig med att bära på bördan av folket, så att du slipper bära den ensam".

Postadress

Max Hobstig
Bergsrådsgränd 9
128 42 BAGARMOSEN

Telefon

08 - 649 35 39
073 - 700 26 51

E-post och hemsida

hobstig@chello.se
max@kristdemokrat.se
www.skarpnack.kristdemokrat.se